Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Στιγμές

2022

Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Στιγμές

Διατίθεται δωρεάν

Πάτρα 2022

Τίτλος: Στιγμές

Δημιουργός: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σελιδοποίηση: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Εικόνα εξωφύλλου: Γεώργιος Ιακωβίδης (1853-1932), Παιδική συναυλία (1900) (λεπτομέρεια), Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα.

ISBN: 978-618-84261-5-3

Copyright © 2022

Εκδότης: Παναγιώτα Π. Λάμπρη

Ιστοσελίδα: http://users.sch.gr/panlampri/

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση κειμένου του παρόντος έργου, με αναφορά στην πηγή, χωρίς την άδεια της δημιουργού.

Στα παιδιά,
τη χαρμοσύνη και την ελπίδα
του κόσμου.

Τά παιδάκια
τραγουδοῦν χαρούμενα
τά ὄνειρά τους.

Τῶν παιδιῶν μας
στόν δρόμο τοῦ ἥλιου
ἡ καρδιά τους.

Σάν τῶν παιδιῶν

τό σῶμα ἀρρωσταίνει,

δίπλα τους στάσου.

Φύλα τό παιδί,
ἀπό πόνους γήινους
ἀπάλλαξέ το!

Ὅταν τῶν παιδιῶν
ἡ ψυχή ὑποφέρει,
κόσμε στοχάσου!

Αὐγή προβαίνει
ἀγαλλίασης ὥρα
ὁ ἔρως ξυπνᾶ.

Ρόδα τῆς αὐγῆς
φώτισαν τό πέλαγος
καί τό βλέμμα σου.

Δροσιά ψυχῆς
τά λόγια ἀγάπης
τήν κάθε αὐγή.

Ἀγκάλης στοργή
κάθε ψυχή γυρεύει
αὐγή καί βράδυ.

Ἀχτῖδες αὐγῆς

μ’ ἐλπίδες ἄπειρες!

Dum spiro spero!

Ἄνθη ροδιᾶς
ἡ ἀγάπη κόμισε
σέ χέρι ἁβρό.

Ἱερή ροιά,
τῆς Ἀφροδίτης φύτρα
στή γῆ τῆς Κύπρου.

Ἄκου τήν κραυγή
τῆς γυμνόστηθης Νύμφης,
ὁ Πάν τήν ποθεῖ.

Νύμφες καλλονές,
ποιοί τήν ἀγκάλη σας
θενά νά χαροῦν;

Λάλα τρυγόνι!
Ζυγώνει τό ταίρι σου
τῆς φύσης ἀνθός.

Ταίρι ἀκριβό,
σύντροφε τῆς ζωῆς μου
καί συνοδίτη.

Ἀνθίζεις στό φῶς,
σέ πληγώνει ἡ σκιά
κόρη ὄμορφη.

Λάμπει ὁ ἔρως
στό πρόσωπο τῆς νιᾶς
καί θριαμβεύει.

Θρόισμα φύλλων
τοῦ ἄλσους τό ξύπνημα
ἀνάσα ζωῆς.

Θαλάσσης φλοῖσβος
βουνῶν δύσβατων σιγή
δρυμῶν ψίθυρος.

Δρυάδες σεπτές
τῶν δασῶν κομψές Νύμφες
προστατέψτε τα!

Σύδενδρου ἀήρ
μαντατοφόρος ζωῆς
στά θυρόφυλλα.

Δρυμῶνες γλυκεῖς
τῆς ζωῆς προσκάλεσμα,
νεράιδων γῆ.

Ἡ Ὑπατία

ἀπαύγασμα σοφίας

καί σωφροσύνης.

Φιλοσοφίας

καί ὀρθοῦ λόγου μάρτυς

ἡ Ὑπατία.

Τί βασίλεψες,
ἥλιε, ἀφήνοντας
ἐλπίδες πικρές;

Σβήνει ἡ μέρα
ἐσύ δέν ἐπέστρεψες
ἡ ψυχή πονᾶ.

Πρίν φτάσεις νύχτα,
νοιάξου γι’ ἀρρώστους
καί γιά μοναχούς.

Σεπτή ἡ στιγμή
πού στόν Ἱερό Βράχο
σέ κάνει μύστη.

Τῆς Ἀκρόπολης
αἰώνια νάματα,
λαμπαδηφόρα.

Ἀρχαῖες πέτρες
σεπτά εἰκονίσματα
τῆς Ρωμιοσύνης.

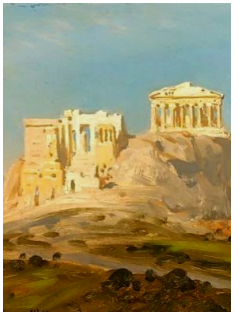

Τό γαλάζιο
τῆς θαλάσσης πεθαίνει
κάθε δειλινό.

Τό γαλάζιο
τήν ψυχή μου μαγεύει,
τήν ταξιδεύει.

Τοιχογραφίες
ἀπό χρόνο μακρινό
μήνυμα στέλνουν.

Χελιδόνια
ἀνάμεσα σέ κρίνους
ἐρωτευμένα.

ΑΓΑΠΩ εἶπες
καί γέμισε ἡ ψυχή
μ’ ἀστέρια.

Ἀγάπησέ με!
Τόν κόσμο μου ἄνθισε
καί τόν δικό σου.

Ἀγαπημένος,
τῆς καρδιᾶς καημός,
σχεδόν, μοιραῖος.

Σ’ ΑΓΑΠΑΩ!
Δίχως τή συναίρεση
ἀγαπῶ σε πλιό.

Βρέφος ρίγησε

στῆς θηλῆς τό ἄγγιγμα·

θεία ἀμοιβή!

Τά ἀγάλματα
ποιόν δρόμο πήρανε;
Πολλή ἡ σιγή!

Σταγόνες βροχῆς
ραίνουν τ’ ἀγάλματα
ὡς ἅγιο μῦρο.

Φτερά Πηγάσου
φόρεσε ὁ Ἔρωτας
γιά τό ταξίδι.

Ἔρως δεσμώτης,
Ἔρως ἐλευθερωτής,
ζωῆς κομιστής.

Ἔρωτας πλάνης,
Ἔρωτας ἀρχέγονος,
γενεσιουργός.

Κρόκοι φωτεινοί
κίτρινοι, λιλά, λευκοί
τή γῆ στολίζουν.

Κρόκοι ἔμορφοι,
χρωματιστές συστάδες
στό κορμί τῆς γῆς.

Κρόκοι θαυμαστοί,
τῆς φθινοπωρινῆς γῆς
μικροί θησαυροί.

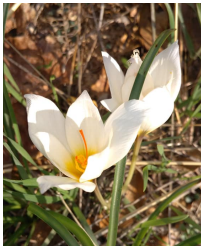

Σταγόνες βροχῆς
ραίνουν τό παράθυρο.
Δάκρυα ἤ σπονδή;

Τό πρωτοβρόχι
’γγίζει τά σώματά μας
ὡς θεῖο ὕδωρ.

Δάκρυα βροχῆς
τούς ἀνθούς λεμονιᾶς
ζείδωρα ραίνουν.

Ἔλα, βροχούλα,
πάρα πολύ ἄργησες
κι ἡ γῆ διψᾶ.

Σταγόνες βροχῆς
τό χορτάρι δρόσισαν,
λάμπει ὁ τόπος.

Γκρίζα σύννεφα
πλήρη ἱερῆς βροχῆς
τή γῆ ξεδιψοῦν.

Πάνδωρη βροχή
ποτίζει τή στεγνή γῆ
καί τήν εὐφραίνει.

Ὡς ζωηφόρο
τῆς Ἀμάλθειας κέρας
ἦρθες βροχούλα.

Τήν ΟΜΟΡΦΙΑ

ὅπου τήν ἀντικρίζεις

νά τήν προσκυνᾶς.

Homo sapiens!

Δημιουργός, ὀλετήρ

καί ἐπιλήσμων.

Βαθυγάλαζο
τό λίκνο τῆς χώρας μου
καί δοξασμένο.

Τριήρης σεπτή
ἡ γλαυκή πατρίδα μου
καί ταξιδεύει.

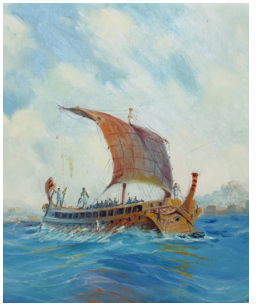

Ἡ πάτρια γῆ
τῆς γαλανῆς θαλάσσης
ἀγαπημένη.

Τῆς Πλάκας κάλλος
συντρίμμια γίνηκες
πρώτη Φλεβάρη.

Θεριό νεκρό
στόν πυθμένα τῆς κοίτης
γεφύρι καλό.

Πέρασμα κυρτό,
ἀφρόντιστο ἔμεινες
καί σέ θρηνοῦμε!

Ὁ Κώστας Μπέκας
μές στόν Ἅδη πένθησε
γιά τόν χαμό σου.

Τόξο δυνατό,
γητεμένο στοιχειό
στέκεσαι πάλι.

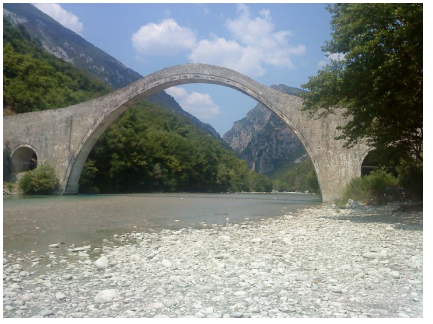

Γεφύρι πικρό,
ἐγεννήθης ὡς φοῖνιξ!
Ὁ δαίμων βοᾶ!

Μήν κλαῖς ἀκόμη
«μαντιλοδεμένη» μου,
νά, τό γεφύρι!

Νέο γεφύρι
δάμασε τόν Ἄραχθο,
ὁ νοῦς στό ἄλλο.

Παραμύθι λές
ἡ γέφυρα τῆς Πλάκας
μές στούς αἰῶνες.

Ἐλᾶτε, φίλοι,
νά δεῖτε τό γεφύρι!
Νεκραναστήθη!

Κρήνης ὕδατα

δοξολογοῦν τό σύμπαν

γοργά κυλῶντας.

Ὕδατος πηγές

ψυχή καί σῶμα ραίνουν,

τά ἀναγεννοῦν.

Οἱ μαργαρίτες
ἄνθισαν ροδόχροες
ἐκπέμποντας φῶς.

Ντάλια καλλονή,
φίλη τοῦ φθινοπώρου
καί τῶν σύννεφων.

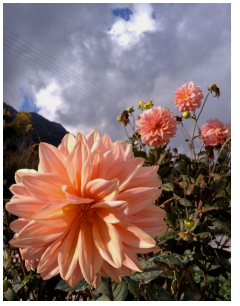

Τά δάχτυλά σου

χορδές γλυκιᾶς ἅρπας

μέ ταξιδεύουν.

Ἡ πανσέληνος

τόν οὐρανό φωτίζει

καί μαγγανεύει.

Ἀγνός νιφετός
σκέπει ἁπαλά τή γῆ.
Πολύ τό κάλλος!

Χιόνι πέφτει
πάνδωρο, σωτήριο,
ἐλπιδοφόρο.

Θεϊκή χιών
σκεπάζει τίς ἐνοχές
τοῦ πολιτισμοῦ.

Νιφάδες σεμνές
ὡς καθαρτήριο πῦρ
ψυχές λυτρώνουν.

Ἦρθες, χιόνι,
καί μᾶς ὑπενθύμισες
τοῦ λευκοῦ τό ΦΩΣ!

Ἀμυγδαλιά,
ἀγάπη τοῦ χειμῶνα
καί δικιά μου.

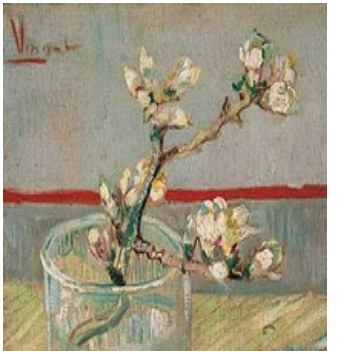

Ἄνθισες νύμφη,
συντρόφισσα τοῦ ψύχους
καί τῆς ἐλπίδας.

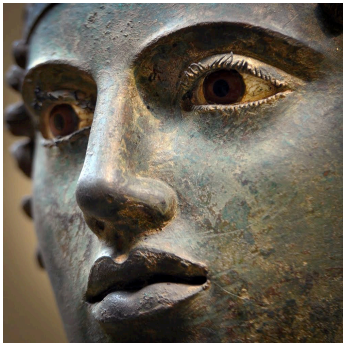

Τοῦ Ἡνίοχου

νικηφόρο τό βλέμμα,

ὑπερκόσμιο.

Κάθε ἡμέρα

λαμπρή τοῦ νέου χρόνου

γιά ὅλους νά ’ναι!

Τοῦ νέου ἔτους

τίς σελίδες γέμισε

μέ πάθους ἔργα.

Τά κυκλάμινα,
τοῦ φθινοπώρου δῶρα
ροδαλόχροα.

Τά κυκλάμινα
πεταρίζουν τρυφερά
στ’ ἀεράκι.

Τά κυκλάμινα
οὐρανόθεν τό κάλλος
στή γῆ κομίζουν.

Πεῦκος μονάχος,

τῆς περηφάνιας γιός

καί τῶν ἀνέμων.

Κι ὁ θάνατος;
Μυστηριακή στιγμή
γιά τ’ ἄγνωστο.

Ἦρθες Θάνατε,
προσφιλεῖς ἐθέρισες,
μά, δέν φοβᾶμαι.

Φωνές ἠχοῦνε·
νά ’ναι τῶν πεθαμένων
πού ξυπνήσανε;

Οἱ νεκροί βοοῦν,
ἀλλά πόσοι λαμβάνουν
τό μήνυμά τους;

Θανάτου μνήμη,
ὁ πόνος ἀφόρητος,
ἀνελεήμων.

Ἡ Περσεφόνη

ἐπιστρέφει σήμερα,

ἦρθε τό ἔαρ!

Φωτεινή μέρα
λάμπρυνε τόν τόπο μας
καί τήν ψυχή μας.

Στά νέφη γνέφει

ὁ λιγνός χαρταετός,

ἀνέμου ταίρι.

Ἡ πατρίδα μου
θυμᾶται, γιορτάζει,
στεφάνους πλέκει.

1821-2021

28η Ὀκτωβρίου!
Τῆς Πίνδου μας γιορτή
καί τῆς πατρίδας.

28η Ὀκτωβρίου!
Ἡμέρα δοξαστικῆς
μνήμης καί χρέους.

Τῆς Ροδαυγῆς μου
πλανεύτρα ἡ ἄνοιξη
καί ταξιδεύτρα.

Τῆς Ροδαυγῆς μου
τ’ ἀγέρι δροσερό
καί ζωηφόρο.

Τῆς Ροδαυγῆς μου
ροδίζουσα ἡ αὐγή
καί λαμπροφόρα.

Τῆς Ροδαυγῆς μου
ἀνθισμένες οἱ αὐλές
μοσχοβολοῦνε.

Τῆς Ροδαυγῆς μου
πλαγιές κατάφυτες,
ἀγαπημένες.

Λευκή ἡ Πίνδος
ἀστράφτει στοῦ ἥλιου
τό χάϊδεμα.

Μέρα ποίησης,

τῶν ποιητῶν γιορτή

καί συμπόσιο.

Δάγκωσα μῆλο
κόκκινο καί τραγανό
σάν τά χείλη σου.

Ἀποζητάω
τετράφυλλο τριφύλλι
γιά σένα μόνο.

Βλέφαρα μαῦρα
τήν καρδιά πλάνεψαν
κι αὐτή πονᾶ.

Ἀπρίλης φθάνει!
Φωτεινός, ἐρωτικός,
λουλουδισμένος.

Ἀπρίλη θεῖε,
τή χαύνη ἐκδίωξε,
κόμισε ΖΩΗ!

Ἦρθες Γκιώνη
καί πάλι θρηνολογεῖς
μέσα στή νύχτα.

Ἦρθες Γκιώνη,
μονωδέ της νυχτιᾶς
καί τοῦ σπαραγμοῦ.

Ἦρθες Γκιώνη,
τόν πόνο σου τό ἔαρ
δέν θ’ ἀμβλύνει.

Ἦρθες Γκιώνη,
τῆς μοίρας σου ὁ θρῆνος
κι ἡ ὀδύνη.

Οἱ ὀρτανσίες
ρόδισαν τόν κῆπο μας
καί τήν πνοή μας.

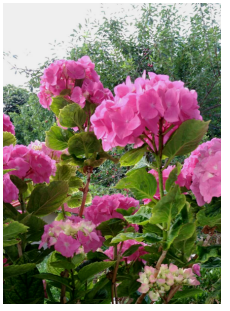

Τριαντάφυλλα!
Τῆς ἀγάπης προπομποί
καί λουλούδισμα.

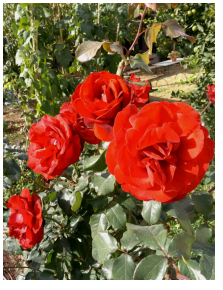

Πρωτομαγιά!

Γιορτή τῆς φύσης

καί τῆς ψυχῆς μας.

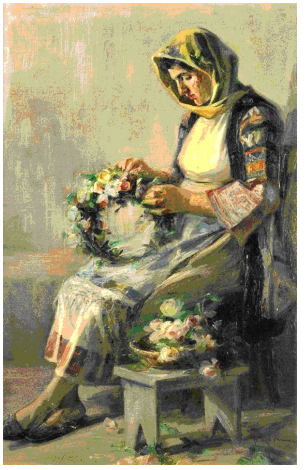

Ἔρωτος σπονδή
τοῦ θυμαριοῦ τ’ ἄνθη
καί θυμίαμα.

Ἔρωτος χάδι
ἡ πνοή τοῦ ἀνέμου
καί ζωῆς πηγή.

Ἔρωτος πόθος
τά τρυφερά φιλιά,
θεῶν δωρεά.

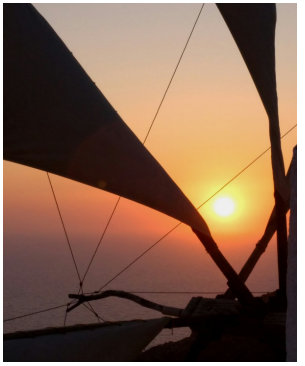

Κάθε δειλινό

πυρφόρος ὁ ἥλιος

καί βασιλέας.

Τῆς Ἀραπίτσας
δροσερά τά ὕδατα
καί δοξασμένα.

Οἱ Ναουσαῖες
Μοῦσες τῆς Ἀραπίτσας
καί τῆς πατρίδας.

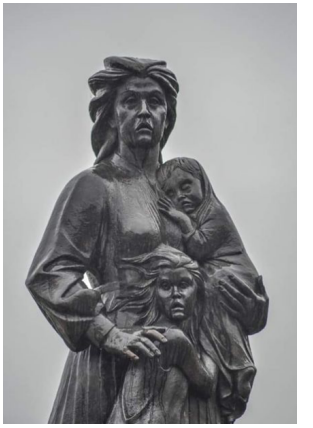

Νῆσε φιλία,
ἐρασμία, πολύφλοισβε,
ποτέ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

Κλαίω καί θρηνῶ,
τῆς Κύπρου μας τά πάθη
ποτέ δέν ΞΕΧΝΩ!

Ἐνάλια γῆ,
Κύπρο μου ἐρατεινή,
ποτέ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

Ὅ,τι ἀγαπῶ
στή λήθη δέν χαρίζω,
ποτέ δέν ΞΕΧΝΩ!

Ἀφρογέννητη,
πολυφίλητη Κύπρο,
ποτέ ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ!

Ἔνοχη σιγή
τῶν διανοουμένων,
διπλῆ ἡ ντροπή.

Ἄφρονες θνητοί,
τυφλοί στά ὦτα, στόν νοῦ
καί στά ὄμματα.

Τῆς πεταλούδας

ἐφήμερο πέταγμα

λευτερωμένο.

Τιμή και δόξα
στήν ἑλληνική λαλιά
χθές, νῦν καί ἀεί!

Κάθε ἡμέρα
ἡ πάτρια γλῶσσα μας
γιορτάζει.

Τῆς Προδοσίας
γλυκιά ’ναι ἡ ρίζα,
οἱ καρποί πικροί.

Ἀχαριστία!
Ἕλκος κυνικῆς ψυχῆς
ἀδυσώπητο.

Ἂν εἶχε χρῶμα
ἡ ἀνευθυνότητα
μπλαβί θενά ’ταν.

Ὁ ἐγωισμός
ἐχθρός στ’ ἀνθρώπινα
ἀκατάβλητος.

Ὅλα τά Πάθη
κάτι Ἀναστάσιμο
νά ζήσουν ποθοῦν.

Τό Μεσολόγγι ἀκρόπρωρο τῆς δόξας διαιώνιο.

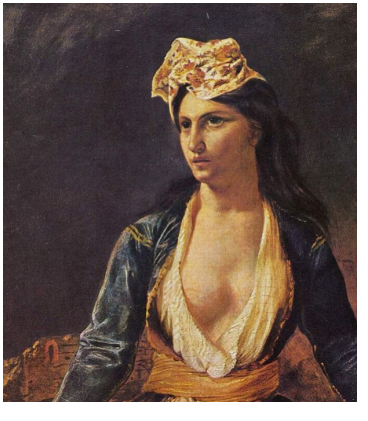

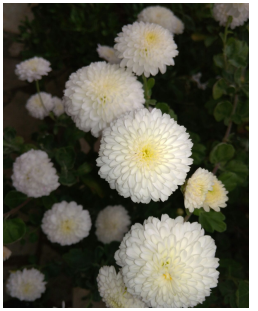

Χρυσάνθεμά μου,
λάμπετε στό ἡλιόφως
σάν ἀστέρια.

Χρυσάνθεμά μου,
τοῦ φθινοπώρου κάλλος
καί λαμπρή γιορτή.

Χρυσάνθεμά μου,
κόσμημα τῆς αὐλῆς μου
καί μνήμης ἀφή.

Σμίλεψε ψυχές!
Τό μέλλον τοῦ κόσμου μας,
ΔΑΣΚΑΛΕ, κρατεῖς.

Ψυχή τοῦ κόσμου
καί μύστης ὁ ΔΑΣΚΑΛΟΣ
κάθε παιδιοῦ.

Καύση βιβλίων
χθές, σήμερα, αὔριο,
ἐχθρός ἡ Γνώση.

Τῶν βιβλίων μας
μεγάλη ἡ ἀγκάλη,
ἡ ψυχή ζεστή.

Τά βιβλία σου
καί τά ὀμμάτιά σου
πάντα ἀνοιχτά.

Ἄν διαβάζεις,
πολλές ζωές θά ζήσεις
καί θ’ ἀξίζουν.

Δελφίνια μου,
πάρτε με στά ταξίδια σας
τά ποντοπόρα.

Τά δελφίνια
θηρευτές τοῦ θαλασσί
καί τοῦ ὀνείρου.

Γράφεις συνεχῶς!
Πρός ποιόν τά σήματα
τῆς καρδιᾶς σου;

Σπόρος σιλφίου
στό σχῆμα τῆς καρδιᾶς
μήνυμα στέλνει.

Αὐγινό δάκρυ,

στό ἡλιόφως λάμψε

καί μή ματάρθεις.

Δάκρυ τῆς αὐγῆς,

ἄστραψε στό θεῖο φῶς

κι ἀλάργεψε.

Θάλασσα μάνα,
γιά ποῦ τόν ταξίδεψες
καί μένω μισή;

Λάμπει ὁ βυθός
στόν ἀντικατοπτρισμό
τῶν ἡλιαχτίδων.

Φέγγει ὁ ἥλιος,
γυαλί ἡ θάλασσα
ἀκυμάτιστη.

Δύο καρδιές
σέ κορμό εὐκαλύπτου
ὑμνοῦν τό πάθος.

Ὁ εὐκάλυπτος
φιλόξενος ξενιστής
ἄγουρων πόθων.

Σύννεφο μαῦρο
τήν ψυχή μας σκέπασε.
Μεγάλη θλίψη!

Μέρες γιορτῆς
καί ἡ λύπη ἀπηνῶς
μᾶς πλημμυρίζει.

Πολλή ἡ θλίψη,
λιγοστές οἱ χαρές σου,
ὅμως ἄντεξε!

Σύννεφα ἦρθαν!
Ψυχή, γαλήνη δρέψε,
γερά κρατήσου!

Πόσα φιλιά,
φιλιά γλυκόπικρα,
τῆς ζήσης ὅλα.

Τά φιλάκια
στούς οὐρανούς σέ πᾶνε
ἤ στήν ἄβυσσο.

Ρῶγες σταφυλῆς

ἱερή σπονδή πτηνῶν

καί ξεδίψασμα.

Σουλιώτισσες

νεράιδες τῶν γκρεμῶν

τῆς Δόξας γέννα.

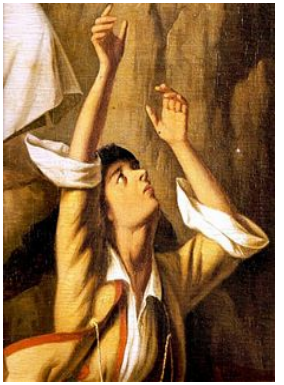

Μέρα γιορτῆς!
Τῶν γυναικῶν ἡμέρα!
Τί χαρμολύπη!

Δίνε της συχνά
ἄνθη πολλά καρδιᾶς,
ἀγάπης ρόδα!

Ἀγαπημένη,
μάνα, ἀδελφή, φίλη,…
Γυναῖκα πάντα!

Ἀγαπῆστε την!
Κάθε γυναῖκα ἀνθίζει
μέ τήν ΑΓΑΠΗ!

Ἄνθη μυρτιᾶς

στήν κόμη σου φόρεσες,

φέγγει ὁ τόπος.

Μέσα στό χιόνι
λιγυρός ἐρίθακος
χαρά κομίζει.

Νιφετός πέφτει
κι ὁ τόπος ἄσπρισε
σάν περιστέρι.

Ἄνθισες ρόδο
στοῦ χιονιᾶ τήν ψύχρα
καί μᾶς ζεσταίνεις.

Φύση μου, ΦΥΣΗ!
Ὡς πότε οἱ ἄνθρωποι
θά σ’ ἀδικοῦν;

Ἄνθισες φύση,
τόν τόπο μας στόλισες
καί τή ζωή μας.

Ἡ Black Friday
λευκή μέρα ἀγορῶν,
τῆς γῆς Black Day.

Ὁ μεσαίωνας
πολιορκεῖ τό κλέος
τοῦ 21ου αἰῶνος.

Ἡ Ἐπιστήμη
βάλλεται ἀνηλεῶς
ἀπό ἀδαεῖς.

Εὐθύνης στιγμές
καί κάποιοι τυρβάζουν
στά τετριμμένα.

Ἰός μέ στέμμα
πολλούς ἀμφισβητίες
διαπομπεύει.

Στίς πλατεῖες τους
ἀσθενοῦν οἱ πολῖτες
ζῶντας τό τώρα.

Ἰός χθόνιος,
μολύνει τίς ψυχές μας
ὁ χύδην λόγος.

Φθονερός λόγος
δεινῆς συνειδήσεως
ἀποκύημα.

Ἄνθη στίς γλάστρες!

Γιόμισε ἡ αὐλή μας

μ’ ἀρώματα.

Μείζων ὁ πόνος,
ἀθέλητος, διαρκής
καί μνησιπήμων.

Ἡ ψυχή πονᾶ,
σέ καταστροφῆς μνῆμες
ἀνταριάζει.

Ὀφθαλμός Δίκης

ἄδικες πράξεις εἶδε

καί δικαιώνει.

Πονᾶ τό κορμί,
πάλλονται ψυχή καί νοῦς
καί γαλουχοῦνται.

Ὁ Προμηθέας
ζωοδότης μέγιστος
καί εὐεργέτης.

Μάνα γλυκιά,
πολύ νωρίς ἔφυγες·
τό κενό μέγα!

Λείπουν, γλυκέ μου,
τό βλέμμα, τό γέλιο
καί τό ἦθος σου.

Ἀγαπημένοι,
τό φευγιό σας σκληρό,
κοινή ἡ μοῖρα.

Μάνα, πατέρα,
ἱερή ἡ μνήμη σας
καί λυτρωτική.

Κάποτε φίλη

χρήσιμη, ὄχι ψυχῆς.

Τώρα τίποτα!

Ὁ ἀστερίας
ρόδινος ταξιδευτής
τοῦ γαλάζιου.

Ἄστρο τοῦ νεροῦ
μέ ἀκτίνων μαγεία
καί χρῶμα ροδί.

Πράσινο χρῶμα,
ἄγγελος τῆς ἐλπίδας
καί χαρμοσύνη.

Τ’ οὐρανοῦ μας
κάλλιστα τά χρώματα,
ἔαρος δῶρα.

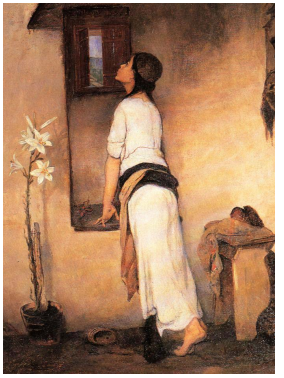

Ἡ νοσταλγία

μνήμη ζῶσα, διαυγής,

χωρίς τόν πόνο.

Φορεῖς τή μάσκα,
κρύβεις τό πρόσωπό σου,
’γίνεσ’ ἀτός σου.

Βγάλε τή μάσκα
δεῖξε τό πρόσωπό σου
λάμψε στό φῶς σου.

Τά τζιτζίκια

ξεχωριστοί θρηνωδοί

τοῦ ἐφήμερου.

Χρυσαφί στάχυ
λυγίζει στόν ἄνεμο
γεμάτο καρπό.

Θερίστρες καλές,
τῆς γῆς τόν κόρφο τρυγοῦν
καί θριαμβεύουν.

Ζείδωρο καρπό
ἡ γῆ κυοφόρησε
καί τόν προσφέρει.

Βάνδαλοι φριχτοί

στόν Δημόσιο χῶρο

φριχτά ἀσελγοῦν.

Περιεχόμενα

Χαϊκού	σ. 7-98
Εικόνες	σ. 102-105
Ευχαριστίες	σ. 106
Η δημιουργός	σ. 106

Εικόνες

σ. 7. Γεώργιος Ιακωβίδης (1853-1932), Παιδική συναυλία (1900), Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα.
σ. 9. Γεώργιος Ιακωβίδης (1853-1932), Η κοιμισμένη ανθοπώλις (μετά το 1900), Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα.
σ. 12. Μαριάν Νορθ (Marianne North) (1830-1890), Άνθη ροδιάς (1875), Πηγή: https://en.artsdot.com/
σ. 13. Φρανσουά Μπουσέ (François Boucher) (1703-1770), Πάνας και Σύριγξ (περ. 1762), Μουσείο Πράδο, Μαδρίτη.
σ. 15. Βλάντιμιρ Βολέγκοφ (Vladimir Volegov) (1957-), Ωραία γυναίκα στη θάλασσα: https://www.aliexpress.com/item/1812273228.html
σ. 18. Ά. Γιαλλινάς (1857-1939), Δειλινό από τον Πέλεκα (1894): https://paletaart3.wordpress.com/
σ. 19. Ερνστ Κέρνερ (Ernst Carl Eugen Koerner) (1846-1927), Άποψη της Ακρόπολης (λεπτομέρεια): https://www.wikigallery.org/wiki/
σ. 21. Η Τοιχογραφία της «Άνοιξης» (λεπτομέρεια), Ακρωτήρι Θήρας, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.
σ. 23. Έκτωρ Δούκας (Σμύρνη 1885 - Αθήνα 1969), Μητρότητα: https://paletaart.wordpress.com/
σ. 24. Η φτερωτή Νίκη της Σαμοθράκης (τέλη 3ου-αρχές 2ου αι. π.Χ.), Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.
σ. 25. Αργυρός στατήρας (350-300 π.Χ.), Λευκάδα· το τόπο δηλώνει το Λ στις δύο όψεις του νομίσματος: http://www.kolivas.de/archives/892
σ. 26. Λευκοί κρόκοι, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 29. Ο «έφηβος του Μαραθώνος», Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.

σ. 30. Βίνσεντ βαν Γκογκ (Vincent Willem van Gogh) (1853-1890), Νεκρή φύση (1886), Fogg Art Museum, Harvard University.
σ. 31. Νίκος Καλογερόπουλος (1889-1957), Αθηναϊκή τριήρης (λεπτομέρεια) (1955): https://paletaart.wordpress.com/
σ. 33. Γεφύρι της Πλάκας, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 36. Μαργαρίτες & Ντάλιες, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 37. Η μούσα Τερψιχόρη παίζει άρπα (450-420 π.Χ.), αττικό αγγείο, Βρετανικό Μουσείο, Λονδίνο.
σ. 40. Βίνσεντ βαν Γκογκ (Vincent Willem van Gogh) (1853-1890), Κλαδί ανθισμένης αμυγδαλιάς σε ποτήρι (1888) (λεπτομέρεια). Μουσείο Van Gogh, Άμστερνταμ.
σ. 41. Ηνίοχος (480-460 π.Χ.) (λεπτομέρεια). Αρχαιολογικό Μουσείο Δελφών.
σ. 43. Παύλος Σάμιος (Αθήνα 1948 - Αθήνα 2021), Κυκλάμινο (2012): https://www.samiospavlos.gr/
σ. 44. Πεύκος, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 46. Φρέντερικ Λέιτον (Frederic Leighton) (1830-1896), Η επιστροφή της Περσεφόνης (1891): Βικιπαίδεια, λήμμα Περσεφόνη.
σ. 47. Κωνσταντίνος Παρθένης (1878-1967), Αυγή, Συλλογή Μ. Δ. Λοβέρδου.
σ. 49. Κώστας Σπυριούνης, Στεφάνι: http://spyriounis.com/
σ. 50. Αλέξανδρος Αλεξανδράκης (1913-1968), Έλληνες στρατιώτες κατά τον Ελληνοϊταλικό πόλεμο (1940) εφορμούν. Πηγή: Βικιπαίδεια, λήμμα Αλέξανδρος Αλεξανδράκης.
σ. 52. Δρακόλιμνη Τύμφης: https://www.dinfo.gr/
σ. 53. Τζουσέππε Φαγκνάνι (Giuseppe Fagnani) (1819-1873), Καλλιόπη (1869), Μητροπολιτικό Μουσείο Τέχνης, Νέα Υόρκη.
σ. 55. Τριαντάφυλλα, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 57. Ορτανσία & Τριαντάφυλλα, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 58. Λουκάς Γεραλής (1875-1858), Πρωτομαγιά, ιδιωτική συλλογή: http://annagelopoulou.blogspot.com/

59. Αντόνιο Κανόβα (Antonio Canova) (1757-1822), Έρως και Ψυχή (λεπτομέρεια), Μουσείο Λούβρου, Παρίσι.
σ. 60. Ηλιοβασίλεμα στην Όλυμπο, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 61. Μνημείο θυσίας γυναικών της Νάουσας (1822) (λεπτομέρεια): https://www.facebook.com/genitsaroikaimpoules/
σ. 64. Σαλβατόρ Νταλί (Salvador Felipe Jacinto Dalí i Domènech) (1904-1989), Πεταλούδες: http://ebdomonipi.blogspot.com/
σ. 65. Η οινοχόη του Διπύλου, 740 π.Χ., Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.
σ. 67. Ευγένιος Ντελακρουά (Ferdinand Victor Eugène Delacroix) (1798-1863), Η Ελλάς στα ερείπια του Μεσολογγίου (1827) (λεπτομέρεια), Μουσείο Μπορντώ.
σ. 68. Χρυσάνθεμα, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 69. Ραφαήλ (Raffaello Sanzio da Urbino) (1483-1520), Η Σχολή των Αθηνών (λεπτομέρεια) (1509-11), Μουσείο Βατικανού.
σ. 71. Η τοιχογραφία των δελφινιών, Ανάκτορο Κνωσού (1600 π.Χ.).
σ. 72. Ασημένιο νόμισμα από την αρχαία Κυρήνη· από τη μία πλευρά απεικονίζεται ο σπόρος / καρπός του σίλφιου κι από την άλλη στέλεχός του: Βικιπαίδεια, λήμμα Σίλφιον.
σ. 74. Διάκοσμος στον «Εμπορειό», Κάσος, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 75. Κορμός ευκαλύπτου, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 77. Το φιλί (6ος αι. π.Χ.), Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Αθήνα.
σ. 78. Σταφύλι, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 79. Ανδρέας Βρανάς (1870-1935), Ο χορός του Ζαλόγγου (λεπτομέρεια): Βικιπαίδεια, λήμμα Ανδρέας Βρανάς.
σ. 81. Χρυσό στεφάνι μυρτιάς της Μήδας, Μουσείο Βασιλικών Τάφων Αιγών, Βεργίνα.
σ. 83. Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 22-4-2020.
σ. 86. Άνθη, Αρχείο Π. Π. Λάμπρη.
σ. 87. Γενοκτονία Ποντίων (λεπτομέρεια): https://www.sansimera.gr/

σ. 89. Ο Άτλαντας και ο Προμηθέας, Μελανόμορφη Λακωνική Κύλικα (περ. 560-550 π.Χ.), Μουσείο Βατικανού.
σ. 92. Αστερίας: https://pixabay.com/el/images/search/asteroide/
σ. 93. Κλοντ Μονέ (Claude Oscar Monet) (1840-1926), Η Madame Monet και ο γιος της ή Γυναίκα με ομπρέλα, 1875, National Gallery of Art, Ουάσιγκτον.
σ. 94. Νικηφόρος Λύτρας (1832-1904), Η προσμονή (1895-1900), Εθνική Πινακοθήκη, Αθήνα.
σ. 96. Θρηνωδός (4ος αι. π.Χ.), Αρχαιολογικό Μουσείο Χανίων.
σ. 97. Επαμεινώνδας Θωμόπουλος (Πάτρα 1878 - Αθήνα 1976), Ο Θερισμός: https://paletaart.wordpress.com/

Ευχαριστίες

Ευχαριστώ από καρδιάς τον σύντροφό μου Χρήστο Δ. Στούμπο για τη συμβολή του.

Η δημιουργός

Αν θελήσεις να μάθεις για τη δημιουργό της ποιητικής συλλογής, μπορείς να μεταβείς στην ακόλουθη ηλεκτρονική διεύθυνση: http://users.sch.gr/panlampri/Biografiko.html

ISBN: 978-618-84261-5-3